

Ordføreren: Det er i Anledning af en Ytring af den høitærede Finanzminister, at jeg kunde have lyst til at gjøre en kort Bemærkning. Han yttrede nemlig, at en af Grundene til, at navnlig Forslagets § 7 ikke kunde være stiftet til at ophøies til Lov, var den, at der var en væsentlig Forskjel mellem Understøttelsesforeningerne her i Kjøbenhavn og de Fattiges Klasse paa Landet, navnlig i Birkemaaden, idet Understøttelsesforeningen kun gav Understøttelse til de Folk, der havde Forsørgelsesret i Kommunen, hvorimod Bestyrelserne for de Fattiges Klasser gave Understøttelse til de Folk, der havde Ophold i Kommunen. Det er ganske rigtigt, at noget Saadant staar paa Papiret, men jeg tror ganske bestemt, at jeg i den Henseende kan bevolige den høitærede Finanzminister med, at det er i overordentlig saa Tilfælde, at det sker, at Bestyrelsen for de Fattiges Klasse yder Understøttelse til Nogen, som netop ikke har Forsørgelsesret i den paa-gjældende Kommune. Jeg beklager, at det sker, men jeg er aldeles vis paa, saavidt jeg kjender Forholdene, og jeg tror, at jeg i det Stykke nok kjender Forholdene nøie trindt om i Landet, at det er uhyre sjældent, det sker, saa at deri ikke ligger nogen Grund til at modsætte sig Lovforslagets Paragraf 7. — I Anledning af, hvad det ærede Medlem her lige overfor (Suel) yttrede, tror jeg, at jeg har Lov til at sige, at jeg tror ikke, han har Ret til at talde et saadant Forslag for dødsdødt. Jeg har den Tro, at selv om Forslaget falder denne Gang i det høie Lands-thing, og selv om § 7 falder gjentagne Gange, er jeg vis paa, at Forslaget gjentages saa ofte, saa at det af det høie Landsthing tilsidst vil blive erklæret for at være et godt Forslag og vedtaget. Jeg turde maaske henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa — hvad de forøvrigt selv vide lige saa godt som jeg — en af de store Fordele, der bl. A. er ved at sætte de Fattiges Klasse i Stand til at yde virksom Hjælp. Naar først en Mand eller en Kvinde gaar over paa den offentlige Fattigforsørgelse, er det aldeles sikkert, at der skal meget Mere til at hjælpe en saadan Mand, Kvinde eller Familie, end der skal til, saa længe man kan hjælpe ad frivillig Veie. Det er en Kjendsgjerning, og jeg er vis paa, at enhver Mand, der har havt med de Ting at gjøre, har erfaret det,

at man tidt skal ud med det Firdobbelte til en Familie, der hjælpes af det offentlige Fattigvæsen, i Sammenligning med, hvad der behøves, naar det kan ske ad Frivillighedens Veie.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds har Ordet.

Suel: Jeg har egentlig ikke begjært Ordet, men da jeg har faaet Ordet, skal jeg dog blot bemærke til det ærede Medlem her lige overfor (Madsen), at der er Ting, som en hvilken som helst Kommunalbestyrelse let vil kunne gjøre, og det er at hjælpe den Mand, der er kommen i den Vaade at komme under det offentlige Fattigvæsen, ved at eftergive ham Hjælpen uden at faa den refunderet; saa er den Sag i Orden, og den Paagjældende ligesaa god Statsborger, som som om han aldrig havde faaet Fattigunderstøttelse.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets §§ 1—6 (se Tillæg C. Sp. 15—18)

ansaaes vedtagne uden Afstemning.

1) Lovforslagets § 7 (se Tillæg C. Sp. 17—18)

forkastedes med 33 Stemmer mod 13.

Lovforslagets § 8 (se Tillæg C. Sp. 17—18)

ansaaes vedtagen uden Afstemning.

2) Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Formanden: Jeg bemærker, med Hensyn til den nu afstemte Sag, at saasnart Udvalgets Betænkning var afgiven, blev den sat paa Dagsordenen, hvad jo ogsaa Sagens Bestaendighed krævede, og det er min Afgt. for at Sagen kan komme over til Folkethinget inden Juleferien, at foreslaa Thinget at